

Codi:

Núm. Fitxa: 230

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: RELLOTGE DE VILADECANS I CAMPANES DEL RELLOTGE**Ubicació:** Can Modolell**Titularitat:** pública**Propietari:****Tipologia:** Enginyeria civil**Ús actual:****Descripció:** Rellotge de gran esfera de numeració romana. Està instal·lat a la torre de Can Modolell. A soneria es tradueix a les campanes que hi ha instal·lades dins un airat chapitel de ferro decorat que projecta verticalment la torre. No s'ha tingut accés a la zona de campanes.**Observacions:****Estat conservació:** b0**Autor:****Any:****Estil, època:****Segle:**

XVIII i X

Emplaçament:**Longitud:****Latitud:****UTM:****Alçada:****Accés:**

fàcil

Núm negatiu:**Fitxes associades:****Història:**

La torre del reloj va ser projectada pel arquitecte Municipal, senyor José Canaletas, i executada sota la direcció del senyor Ramon Llopis Ver. Es va utilitzar en la seva edificació part de la vigueria de ferro estreta dels edificis religiosos que es van ensorrar durant la guerra, així com les campanes del campanar. La campana petita, més antiga, porta la següent inscripció: Viladecans, 1772 “Marqués de la Manresana”, ya que en aquest any va ser regalada per dit senyor a la Parròquia (DOLZ I ROIG, 2002: 111).

El mateix rellotge de l'antiga parròquia va ser el que es va instal·lar durant el primer any de la guerra de 1936, aprofitant-s'hi en un primer moment tan sols una esfera, tanmateix poc temps després es van colocar les altres tres esferes. L'any 1970 es va canviar l'antiga maquinària per l'actual, elèctrica (DOLZ I ROIG, 2002: 62).

Bibliografia:

DOLZ I ROIG, Isidre (2002) Un resum de la història del segle XX a Viladecans. Viladecans: Isidre Dolz i Roig.

Protecció: física**Nº Inventari Generalitat:****Autor fitxa:****Data reg.:****Data mod.:**

Codi:

Núm. Fitxa: 230

Mapa:



Fotografia:



Fotografia 2:



Fotografia 3:



Codi:**Núm. Fitxa:** 222**Àmbit:** Patrimoni immoble**Denominació:** ESCALFAPANXES**Ubicació:** Can Modolell**Titularitat:** pública**Propietari:****Tipologia:** Element arquitectònic.**Ús actual:****Descripció:** Xemeneia o llar d'obra i fusteria, adossada a la paret, que es troba molt decorada, especialment a la porta que tanca la llar de foc. Quatre columnes salomòniques de fusta soporten tota l'estructura.**Observacions:****Estat conservació:** bò**Autor:** de J. Azemar i J. Riera**Any:** 1893**Estil, època:****Segle:** XIX**Emplaçament:****Longitud:****Latitud:****UTM:****Alçada:****Accés:** restringit**Núm negatiu:****Fitxes associades:****Història:** Servia per a la calefacció d'aquesta habitació de l'antiga residència de la família Modolell, habitació que era destinada al menjador d'hivern de la casa. Està molt decorada en fusta i metal, i es troba dins l'actual despatx de l'Alcalde.**Bibliografia:****Protecció:** inexistent**Nº Inventari Generalitat:****Autor fitxa:****Data reg.:****Data mod.:**

Codi:

Núm. Fitxa: 222

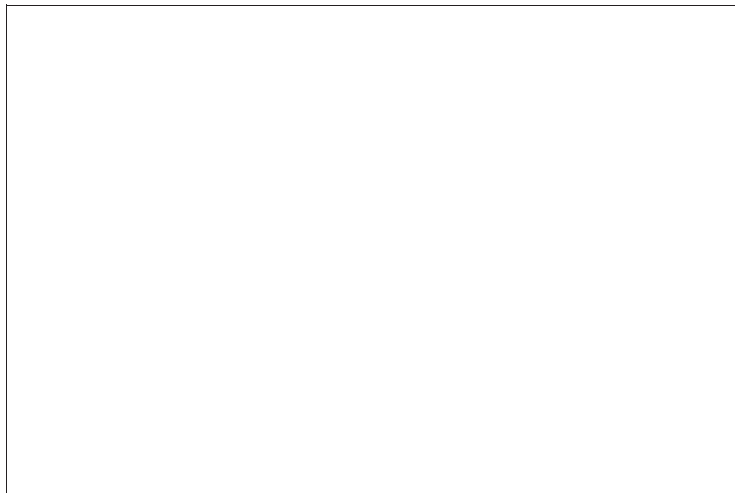
Mapa:



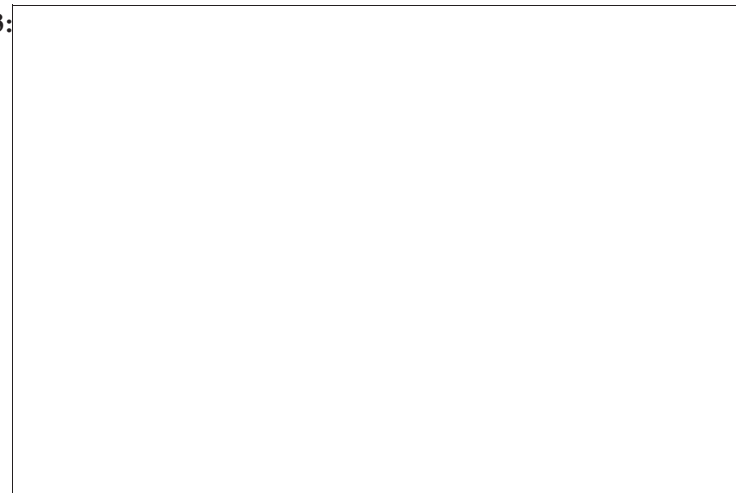
Fotografia:



Fotografia 2:



Fotografia 3:



Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 220

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: TORRE I PALAU CAN MODOLELL - CASA DE LA VILA**Ubicació:** Can Modolell**Titularitat:** pública**Propietari:****Tipologia:** Edifici**Ús actual:**

Descripció: El conjunt edificat ocupa junt amb el jardí municipal, una bona part de l'illa formada pels carrers de Jaume Abril, del Sol, de la Farina i d'Àngel Guimerà . La façana principal de l'edifici és a sud, dóna al primer carrer i fa proa a la plaça i a la cantonada d'aquesta amb el carrer d'Àngel Guimerà. En aquesta hi ha una torre del segle XVI a la part central, avançada de la resta de la línia de façana, per ponent s'alça l'edifici contigu de la cambra agrària i més a ponent hi ha el pàrquing de l'ajuntament, que llinda aqmb el carrer del Sol.

Destaca la torre de defensa, un dels elements de més gran interès històric dintre el conjunt patrimonial de Viladecans. Va ser reformada i emmascarada dins un estil modernista-neogòtic l'any 1892. Hom aprofità l'estructura de l'antiga torre, al primer pis de la qual fou construïda una capella, així com els edificis annexes que hi havia a banda i banda, en un dels quals, on hi ha el balcó cantoner, fou instal·lat el menjador d'hivern, dotat d'una bella xemeneia neogotitzant de fusta tallada, obra de J. Azemar i J. Riera, del 1893. Avui són el despatx de l'alcalde i la seva secretaria. El menjador d'estiu dels Modolell era instal·lat a la banda darreran-tér arribadors de ceràmica vidriada decorats amb corda seca tipus Cuenca, i dona a la balconada sobre el jardí. L'escala del jardí i de l'interior de l'edifici tenen força interès, dolncs presenten barana calada i finestrals motllurats i amb vitralls.

Observacions: Destaquen: escalfapanxes, barana de pedra vermella, treballada en dues parts i per les dues cares, passadís, vidreres emplomades, arribador de ceràmica envernissada, etc.

Per una pintura a l'oli que avui es conserva dins el fons de l'Arxiu Històric, i que va pintar Nogués, marit d'una filla del Modolell que va manar fer la casa, se sap que l'edificació d'aquell moment constava de dos cossos separats per la torre. El de la dreta ambg un arc de mig punt al portal (segle XVII potser) i dos pisos, i el de l'esquerra era un ampli casal de tres plantes de tipus vuitcentista. Aquesta estructura va ser aprofitada en realitzar la important reforma neogòtica que és la que dóna la fesomi actual a l'edifici, datat a la llinda motllurada del balcó lateral, el 1892.

Estat conservació:

bò

Autor:**Any:** ?-1892**Estil, època:** Modernisme (neogòtic)**Segle:** XVI-XIX**Emplaçament:****Longitud:****Latitud:****UTM:****Alçada:****Accés:** restringit**Núm negatiu:****Fitxes associades:**

Història:	En origen Can Modolell sembla ser una casa fortificada amb una torre de defensa contra el corsarisme, bastida al segle XVI, encara que podria estar ubicada a sobre d'un establiment anterior. De la seva existència hi ha constància documental des del 1390 com a Mas Feliu, constiuant sota diverses denominacions d'acord amb el cognom dels seus propietaris fins arribar a l'any 1785. Segons Gras, aquest és el mas de Jeroni Mateu i Marianna Pujol, dit la Torre-Blanca o després Can Modolell (GRAS, 2001: 169). Les dades de l'any 1434 es poden recollir al capbreu de Viladecans i Sant Climent (1434-1498). Primerament era una casa amb uns horts al costat, ubicada davant de l'antiga capella de Sant Joan, al mateix emplaçament que l'actual. A aquesta casa s'hi va afegir una torre quadrada –documentada el 1655, encara que molt segurament anterior (hi ha un document de 1581 que fa referència a una torre, potser la mateixa) (MICALÓ; GALÍ: 1999: 20-21). Entre 1758 i 1785 es va construir per l'oest, el magatzem i la oficina de fer aiguardent (actual cambra agrària i la casa contigua avui enderrocada). Possiblement també fou en aquesta època quan es va remodelar la part contigua per ponent a la torre ornamentant la façana amb uns esgrafiats que es poden veure en un quadre de 1892, pintat per Jaume Nogués (MICALÓ; GALÍ: 1999: 21). L'any 1917 l'Ajuntament s'interessa en l'adquisició de la casa-torre per instal·lar-hi la seva seu i unes escoles públiques. Com aquest destí no coincidia amb els desitjos testamentaris de la Sra. Modolell, el consistori va proposar als marmessors cedir-los els dos edificis contigus a l'església del poble –les antigues escoles i la casa del campaner- per poder-hi ubicar un centre catòlic o social i pagar 15.000 pessetes a canvi d'obtenir la casa-torre. La cessió de la casa-torre Modolell a favor de l'Ajuntament es va fer efectiva el 31 de març de 1920. Aleshores es van instal·lar les escoles municipals a la casa-torre fent les obres necessàries per a la seva adaptació sota projecte de l'arquitecte municipal Josep Canaleta. En aquest mateix moment es proposa dessecar el llac gran del jardí de la casa-torre, plantar-hi arbres, i col·locar un bust de Prat de la Riba (MICALÓ; GALÍ: 1999: 52). Problemes sorgits amb els marmessors, van provocar que el 28 d'abril de 1921 es rescindís la cessió. No es fins arribar a l'any 1955, que l'Ajuntament obté la propietat de l'edifici, mitjançant "contrato perfecto de venta, transmisión de propiedad por un precio simbólico" (100.000 pesetes). L'any 1993 es va enderrocar l'edifici del costat de la cambra agrària (actualment pàrquins municipal) i, dos anys més tard es va procedir a la rehabilitació de les façanes, del coronament de la torre, es canvia el pati interior i s'unifica la façana sud de la cambra agrària amb la de la Casa de la Vila (MICALÓ; GALÍ: 1999: 56). Ramon Llopis Ber, va acabar la torre del Rellotge de l'Ajuntament (DOLZ I ROIG, 2002: 111). La instal·lació de la família Modolell Viladecans s'inicià a l'any 1785. En Bernat Modolell i Rabella, botiguer de teles de Barcelona i després propietari industrial tèxtil, comprà a Joan Baptista Arbolí, entre d'altres propietats immobles i finques rústiques, la casa torre situada a la plaça de la Vila. De la descripció de la venda es desprèn que hi havia una gran casa adossada a la torre quadrada, un magatzem, un espai per a destil·lar aiguardent, sales per a eines agrícoles i un gran hort que disposava de sínia i safareig. D'aquesta manera, els Modolell entraven en la història de la ciutat, convertint-se en grans propietaris de finques rústiques i béns immobles.
------------------	--

El 1892, Magdalena Modolell, casada amb Joaquim Nogués i Taulet, remodela i construeix una part de l'edifici i el converteix en una casa palau d'estil modernista, obra de l'arquitecte Josep Azemar – que aleshores era arquitecte municipal de Figueres, Girona – i que és decorada i moblada amb elements de l'època. Destaca la llar de foc, de fusta noble, construïda en la sala que avui dia es l'Alcaldia de Viladecans. D'aquests anys, de finals del segle XIX, data la construcció del jardí amb espècies exòtiques i tropicals i d'un llac amb coves i barques per a ús i gaudi de la família.

La família Nogués Modolell no va tenir descendència. Quan va morir Magdalena Modolell, l'any 1915, - Jaume Nogués ja havia mort, l'any 1902 – es va crear una herència de confiança amb uns marmessors designats per la senyora Modolell, a fi i efecte que gestionessin la seves propietats, i entre elles la casa torre de la plaça de la Vila.

L'any 1920, l'Ajuntament de Viladecans, amb la col·laboració econòmica de Mercè Pratmarsó i Soler, vídua d'Àngel Arañó i Arañó – vella nissaga d'industrials del tèxtil amb propietats a Viladecans, entre elles, la Torre-roja - interpretant els desitjos dels seu marit finat l'octubre de 1919, comprà Can Modolell als marmessors de l'herència, per a destinar l'edifici com a Casa de la Vila. Fins en aquells moments, l'Ajuntament no havia tingut seu pròpia i havia estat itinerant per diversos edificis de la població, alguns propietat dels regidors mateixos. A partir d'aquesta data, Can Modolell acollirà els serveis administratius i institucionals de l'Ajuntament, el Jutjat de Pau, el Registre Civil, el Sindicat Agrícola primer i després la Hermandad de Labradores y Ganaderos, la Cambra Agrària i, finalment, la Cooperativa Agrícola de Viladecans, les Escoles Públiques de nois i noies i la casa del secretari municipal, entre d'altres usos. Can Modolell es converteix en un centre de referència administratiu i alhora que simbòlic, per als poc de més mil cinc-cents habitants que per, aquells anys, vivien al nostre terme municipal.

Per raons de seguretat, en instal·lar les Escoles Públiques a Can Modolell, el llac que hi havia als jardins es va dessecar, en aquells primers anys de la dècada de 1920. Així els Jardins de Can Modolell van passar a ser públics i al llarg de la seva història han estat testimonis de diverses activitats: des d'aplecs sardanístics, actes commemoratius de la Festa de l'Arbre, homenatge als avis, partits de bàsquet, curses de braus, concerts de música, pessebre vivent al Nadal, activitats de Festa Major ...

El campanar, actualment molt característic de l'edifici, amb el rellotge que corona la torre moderna, és un afegitó del temps de la revolució i la guerra d'Espanya. Va ser construït entre els anys 1937-1938, amb les runes de l'antiga església parroquial de Sant Joan; el rellotge primitiu és el recuperat de l'enderroc de l'església, el juliol de 1936. L'actual rellotge es de l'any 1970.

L'edifici, al llarg de la negra nit del franquisme, també va acollir els serveis de l'Auxili Social, les projeccions de cinema parroquial ... i, durant el dies de Nadal, a la planta baixa, l'escenificació d'Els Pastorets, entre d'altres activitats teatrals.

Amb la inauguració, el 8 de setembre de 1958, dels primers edificis destinats a escoles públiques - el col·legi Àngela Roca - al capdamunt de la Rambla Modolell, l'edifici restà exclusivament com a Casa de la Vila.

El procés de descentralització administrativa desenvolupat per l'administració local, a partir de 1979, ha originat, en l'actualitat, que a Can Modolell

només hi hagi la seu de l'Alcaldia, i d'aquesta manera, l'edifici ha adquirit el més alt valor representatiu i simbòlic del Govern de la ciutat, essent considerat per tots la Casa de la Vila (LUENGO, 2003).

Els Modolell són una família originària de Sarrià que inicià la seva relació amb Viladecans el 1786 amb l'adquisició de nombroses propietats immobiliàries. Bernat Modolell i Ravella (m. Barcelona 1793), negociant de teles, fundà una companyia tèxtil abans de 1764 des de la qual fabricava i venia el seu propi producte. El 1790 heretà els béns del seu oncle, també negociant, augmentant la fortuna personal. Des d'aquesta posició avançada, Bernat Modolell començà l'adquisició de propietats immobiliàries a Barcelona a finals de la dècada de 1770. L'any 1786, Bernat Modolell comprà a Joan Baptista Arbolí un seguit de propietats immobiliàries a Viladecans convertint-se en un dels principals terratinents locals. Entre aquestes adquisicions destaca per la seva importància l'actual Torre Modolell, seu de l'Ajuntament de Viladecans, que era descrita així: "totas aquellas casas grans en que se troba una torra quadrada, un magatsen gran, oficina de fer ayguardent, y demes oficinas y servituts y un hort gran compost de alguns trossos de terra ab sa sínea y safaretx, tot a ditas casas contiguo, ab tots sos drets y pertinencias que per los títols inscrits jo dit Joan Baptista Arbolí tinch y pochesch en lo Lloch de Sant Joan de Viladecans Bisbat de esta ciutat y en lo carrer nomenat lo cami real de Barcelona [actual Jaume Abril], que fan cantonada a la plaza y carrer que va de ella a la Yglesia [actual Àngel Guimerà]". Bernat Modolell i Rosa Negrevernís foren pares de quatre fills: Pau, Felip, Josep i Bernat. Pau Modolell i Negrevernís (m. 1837) fou instituït l'any 1793 hereu del patrimoni Modolell. Es casà en segones noces amb Teresa Torres Sagristà amb la qual tingué sis fills, essent-ne l'hereu Joaquim Modolell i Torres. Aquest contragué matrimoni amb Antònia Freixas amb la qual tingué dos fills Magdalena i Joaquim, l'hereu. L'any 1854, Joaquim Modolell i Torres feu testament en el qual nomenà hereva universal a la seva filla. L'any 1873 Magdalena Modolell i Freixas (Barcelona 1848 - Viladecans 1915) rebrà, finalment, l'herència paterna. L'hereva es casà posteriorment amb Jaume Nogués i Taulet (1850 - 1902), escriptor i periodista. Els cònjuges Nogués Modolell realitzaren diverses obres pies i religioses al llarg de llurs vides, la qual cosa posa de manifest la profunda devoció cristiana del matrimoni. Entre altres iniciatives sufragaren el 1900 l'altar dedicat a Sant Josep, a l'església de Viladecans, i contribuïren econòmicament a la construcció de tres capelles a la part de la sagristia (Sant Josep, Sant Joan i Nostra Senyora del Carme) i dos altars més (Nostra Senyora de la Cort de Maria i Sagrat Cor de Jesús). A Barcelona les obres pies foren nombroses, però en destaca especialment la cessió d'un solar a l'Eixample de Barcelona per a la construcció de l'església de Sant Josep Oriol (1915 - 1918). Magdalena Modolell morí a Viladecans el 9 de gener de 1915, sense deixar descendència i, amb ella, desapareixia la branca de la família Modolell a Viladecans, iniciada per Bernat Modolell a la segona meitat del segle XVIII. L'hereva Modolell instituï com a marmessors del seu testament als presents i futurs Rector de Viladecans, Canonge Penitencier de la Catedral de Barcelona, Ecònom de la Parròquia dels Sants Just i Pastor de Barcelona, Rector de la Parròquia de Nostra Senyora de la Mercè de Barcelona i Prepòsit de la Congregació de l'Oratori de Sant elip Neri de Barcelona. L'any 1917, l'Ajuntament de Viladecans es va interessar en l'adquisició de la casa-torre Modolell per instal·lar-hi la seva seu i unes escoles públiques, malgrat que aquest no era el destí que havia previst Magdalena Modolell. La cessió es realitzà, finalment, el 31 de març de 1920 a canvi d'un seguit d'immobles de propietat municipal i quinze mil pessetes que va prestar Mercè Pratmarsó, vídua d'Àngel Arañó i Arañó el qual, juntament amb Pau Moré i Coll, intercedí davant les autoritats religioses i civils per a l'assoliment d'un acord (SALCEDO, 2003).

Bibliografia: DOLZ I ROIG, Isidre (2002) Un resum de la història del segle XX a Viladecans. Viladecans: Isidre Dolz i Roig.

GRAS CASANOVAS, M. Mercè (2001) Els masos de Viladecans. Barcelona. Treball inèdit.

INVENTARI DE PATRIMONI (1983-1993) Inventari de Patrimoni Arquitectònic, Servei del Patrimoni Arquitectònic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

LUENGO CARRASCO, Manuel (2003) Breus notes de Can Modolell. Inform intern. Ajuntament de Viladecans, 13 de novembre de 2003.

MICALÓ AUMEDES; Anna; GALÍ, David (1999) La família Modolell. Els seus orígens i la seva relació amb Viladecans. Viladecans. Treball mecanografiat.

SALCEDO DEL MORAL, Joan Ignasi (2003) Nomenclàtor de la ciutat de Viladecans. Viladecans: Arxiu Històric de la Ciutat. Document intern.

Protecció: legal Protegida només la torre

Nº Inventari Generalitat: Inventariat, encara que n

Autor fitxa:

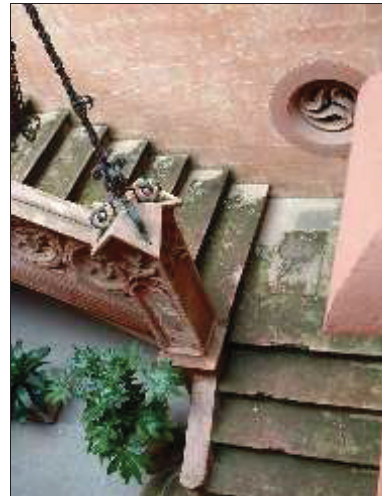
Data reg.:

Data mod.:

Mapa:



Fotografia:



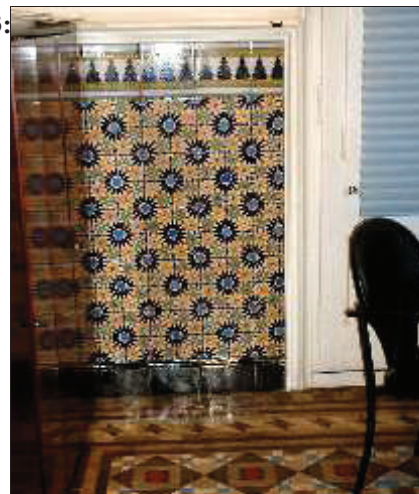
Fotografia 2:



Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 220

Fotografia 3:



Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 131

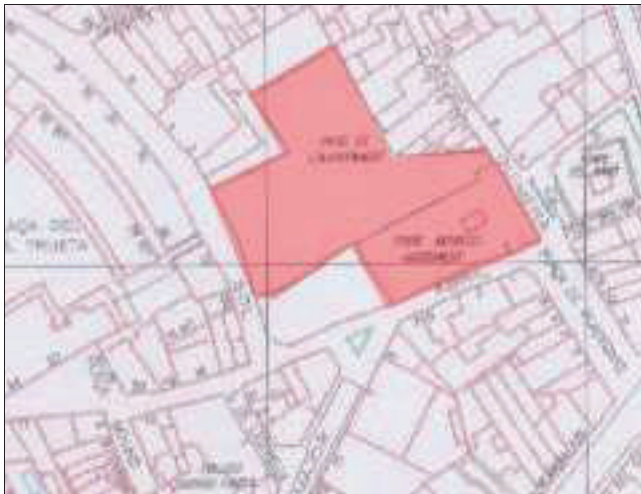
Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: COLOMAR A CAN MODELELL**Ubicació:** Can Modolell**Titularitat:** pública**Propietari:****Tipologia:** Edifici**Ús actual:****Descripció:** Dues torres protegides per cobertes a quatre vessants mitjançant teula àrab envernissada, constitueixen els espais elevats que servien d'habitatge i cria de coloms.**Observacions:** Resulta molt interessant aquest element per tractar-se de l'únic model pervivent dins Viladecans.**Estat conservació:** regular**Autor:****Any:** 1892**Estil, època:****Segle:****Emplaçament:****Longitud:****Latitud:****UTM:****Alçada:****Accés:** restringit**Núm negatiu:****Fitxes associades:****Història:** La colombicultura és una dedicació humana que era força habitual al segle XIX i primera meitat del XX. No es d'estranyar l'existència d'aquests espais dins una casa gran com la de Can Modolell.**Bibliografia:****Protecció:** inexistent**Nº Inventari Generalitat:****Autor fitxa:****Data reg.:****Data mod.:**

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 131

Mapa:



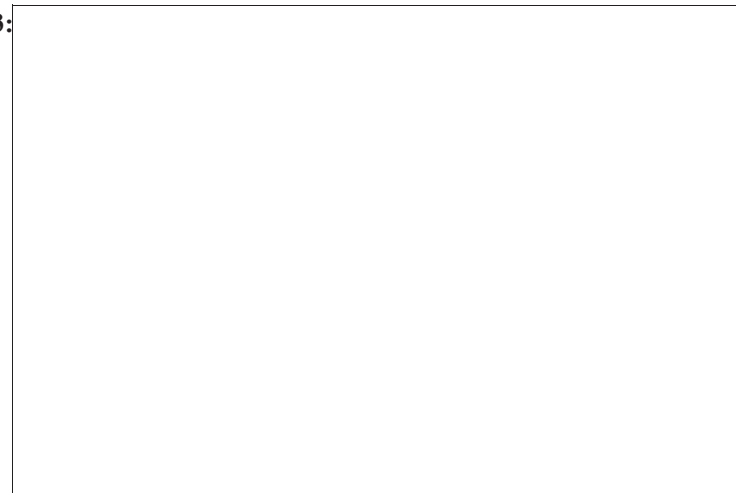
Fotografia:



Fotografia 2:



Fotografia 3:



Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 80

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: TORRE DE GUAITA A CAN MODELELL**Ubicació:** Can Modolell. Plaça de la Vila**Titularitat:** pública**Propietari:****Tipologia:** Edifici**Ús actual:****Descripció:** Torre exempta, originàriament, de pedra vista, amb reforç de carreus de pedra vermella de l'Eramprunyà ben treballats a les cantonades. Els buits són aiximateix de carreus de pedra, encara que en la actualitat es troben majoritàriament enmascarats per l'obra de construcció de finals del segle XIX.

Se li va afegir un cos més destinat a l'allotjament d'un rellotge públic.

En conjunt ofereix l'aspecte habitual d'aquest tipus de fortificacions. És de planta quadrada, es desenvolupa en alçada en tres altures, i te troneres als indrets més vulnerables. La seva posició amb respecte al camí es lleugerament virada cap a l'est.

Observacions:**Estat conservació:** b0**Autor:****Any:****Estil, època:****Segle:** XVI**Emplaçament:****Longitud:****Latitud:****UTM:****Alçada:****Accés:** fàcil**Núm negatiu:****Fitxes associades:****Història:** La primera notícia històrica que ens apropa a edificacions ubicades en aquesta zona és de 1434 i es troba en un capbreu de Viladecans i Sant Climent (1434-1498). Es parla d'una casa amb uns horts al costat, ubicada davant de l'antiga capella de Sant Joan, al mateix emplaçament que l'actual. L'any 1559 s'esmenta en documentació el nom "turrus alba", la qual cosa vol dir que l'edificació ha de ser anterior. Segons Micaló-Galí, a aquesta casa s'hi va afegir una torre quadrada –documentada el 1655, encara que molt segurament anterior (hi ha un document de 1581 que fa referència a una torre, potser la mateixa) (MICALÓ; GALÍ: 1999: 20-21).

És aquest un exemple típic de torre de defensa contra les incursions pirates. Aquestes torres es van construir per a defensar el territori i la gent que l'habitava, des del Rosselló fins el sud d'Alacant, i des del 1293 fins a les acaballes del segle XVI.

La pirateria existeix a la Mediterrània, probablement, des del mateix moment en què va començar la navegació. No és, però, fins al segle XV i inicis del XVI quan es produeix l'esclat dels atacs corsaris. Els pirates van assolir les costes dels Països Catalans, robant, matant i, sobretot segrestant gent,

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 80

per demanar-ne un rescat, o per vendre'n als mercats d'esclaus.

Les naus pirates recorrien les costes catalanes cercant vaixells comercials o es dirigien cap al litoral, on es dedicaven a la recerca sistemàtica del botí de llocs poc defensats, o a la destrucció de les cases i a l'empresonament de les persones que hi trobaven. Els pobles trigaven molt de temps a reconstruir-se, i per als familiars de les víctimes començava una llarga angóixa i un sentiment d'inseguretat constant. Aleshores s'iniciava l'important esforç de reunir els diners necessaris per al rescat de qui havia estat segrestat.

L'associació masia-torre és molt habitual en les nostres contrades, i aquest pot ser un cas característic.

La torre va resultar emmascarada exteriorment a començament de segle pel arquitecte Josep Azemar, i posteriorment es va enlairar cap al cel amb l'adició d'un chapitel de ferro forjat que allotja les campanes del rellotge de la vila.

Bibliografia:

DOLZ I ROIG, Isidre (2002) Un resum de la història del segle XX a Viladecans. Viladecans: Isidre Dolz i Roig.

INVENTARI DE PATRIMONI (1983-1993) Inventari de Patrimoni Arquitectònic, Servei del Patrimoni Arquitectònic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

MICALÓ AUMEDES; Anna; GALÍ, David (1999) La família Modolell. Els seus orígens i la seva relació amb Viladecans. Viladecans. Treball mecanografiat.

Protecció:

legal

Nº Inventari Generalitat:

Inventariat, encara que n

Autor fitxa:

Data reg.:

Data mod.:

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 80

Mapa:



Fotografia:



Fotografia 2:



Fotografia 3:



Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 184

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **CAMBRA AGRÀRIA**

Ubicació: C./ de Jaume Abril, número 4

Titularitat: privada

Propietari:

Tipologia: Edifici

Ús actual:

Descripció: Edifici de planta rectangular, interessant pels arcs i voltes de la planta baixa i per la seva façana. Els murs exteriors són de maó arrebossat. De la façana destaquen a la planta baixa una entrada de mig punt amb 3 i 4 finestres, respectivament, que tenen a cada costat un arc conopial. Al primer pis hi han 4 finestres que presenten guardapols acabat amb capitell d'estil gòtic. La façana és acabada per catorze denticulats o elements emmerlats.

Observacions:

Estat conservació: regular

Autor:

Any:

Estil, època: Modernisme-Neogòtic

Segle:

XVIII

Emplaçament:

Longitud:

Latitud:

UTM:

Alçada:

Accés: fàcil

Núm negatiu:

Fitxes associades:

Història: Encara que la façana sembla haver estat aixecada o potser reformada a finals del segle XIX, tanmateix l'espai que es pot veure a la planta baixa de l'edifici sembla correspondre a una data anterior. Se sap que entre 1759 i 1786 es va construir, a la banda de ponent, el magatzem i la oficina de fer aiguarent (actual cambra agrària i la casa contigua avui enderrocada), i el 1758 la tenia Joan Baptista Arbolí, i es pot suposar que es construí de nova planta l'edifici, o que s'utilitzés en planta baixa alguna construcció anterior.

Bibliografia:

INVENTARI DE PATRIMONI (1983-1993) Inventari de Patrimoni Arquitectònic, Servei del Patrimoni Arquitectònic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Protecció: inexistent

Nº Inventari Generalitat:

Autor fitxa:

Data reg.:

Data mod.:

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 184

Mapa:



Fotografia:



Fotografia 2:



Fotografia 3:

